

להראות אמונה השלמה,
ולהתברך מהעתיק מי שצריך.
יו"ד יו"ד יו"ד, להתברך זעיר
אנפין מעתיק הכל. ומשום כך,
בכרך ה' למעלה, וישמרך הוא
למטה, וכן פלם.

ושנה התנא לפני שמעון, מי
שמצטער בחלומו, שיבא בשעה
שהכהנים פורשים ידיהם,
ויאמר: רבונו של עולם, אני שלך
וחלומותי שלך וכי. למה?
משום שאותה שעה נמצאים
רחמים בכל העולמות, ומי
שיבקש תפלתו בצערו, מתהפך
לו דין לרחמים.

ושמו את שמי. מה זה ושמו את
שמי? אמר רבי יהודה, יתקנו,
כמו שכתוב (במדבר ד) ושמו אותם
איש איש על עבודתו ואל משאו.
להתקין בברכתם פתרים של ימין
לימין, וכתרים של שמאל
לשמאל כראוי, שצריך שלא
יטעו בהם להתקין הפל כדי
שיתברכו עליונים ותחתונים.

ואם יעשו כך, מה פתוב? ואני
אברכם. למי? לאותם פהנים,
שכתוב (בראשית כז) ומברכך ברוך.
וכתוב (שם יב) ואברכה מברכך.
הם מברכים את העם, ואני אברך
אותם, ולפיכך פתוב ושמו, ולא
כתוב יאמרו או יזכרו.

למדנו, כל כהן שלא אוהבים
אותו העם, לא יפרש ידיו.
ומעשה היה ככהן אחד שקם
ויפרש ידיו, ועד שלא השלים
נעשה גל עצמות. מה הטעם?
משום שלא ברך בחביבות. וקם
אחר ופרש ידיו וברך, והתתקן
אותו היום. כל כהן שאינו אוהב
את העם או העם לא אוהבים
אותו, לא יפרש ידיו לברך את
העם, שכתוב (משלי כב) טוב עין
הוא יברך, אל תקרי יברך, אלא
יברך.

מהימנותא שלימא. ולא תברכא מעתיקא מאן
דאצטריך. יו"ד יו"ד יו"ד, לאתברכא זעיר
אנפין מעתיקא דכלא. ובגין כך יברכך יי
לעילא, וישמרך הוא לתתא, וכן פלהו.

ותאני תנא קמיה דרבי שמעון, האי מאן
דמצער בחלמיה, ליתי בשעתא דכהני
פרסי ידיהו, ולימא רבונו של עולם אני שלך
וחלומותי שלך וכי. אמאי. משום דההיא
שעתא אשתכחו רחמי בעלמין פלהו, ומאן
דיבעי צלותיה בצעריה, אתהפך ליה דינא
לרחמי.

ושמו את שמי. (במדבר ו) מהו ושמו את שמי.
אמר רבי יהודה, יתקנו. כמה דכתיב,
(במדבר ד) ושמו אותם איש איש על עבודתו ואל
משאו. לאתקנא בברכתהון פתרין דימינא
לימינא, וכתרין דשמאלא לשמאלא, פדקא
חזי. דבעיא דלא יטעון בהון, לאתקנא כלא,
בגין דיתברכו עלאינ ותתאין.

ואי יעבדון הכי, מה כתיב. ואני אברכם.
למאן. לאינון פהני, דכתיב, (בראשית כז)
ומברכך ברוך. וכתוב (בראשית יב)
ואברכה מברכך. אינון מברכין לעמא, ואנא אברך
להו. ולפיכך פתיב ושמו, ולא כתיב יאמרו,
או יזכרו.

תאנא, כל כהן דלא רחמין ליה עמא, לא
יפרוס ידוי. ועובדא הוה פחד כהן
דקם ופריס ידוי, ועד דלא אשלים, אתעביד
תלא דגרמי. מאי טעמא. משום דלא ברין
בחביבותא. וקם אחר ופריס ידוי וברין,
ואתתקן ההוא יומא. כל כהן דהוא לא רחמים
לעמא, או עמא לא רחמין ליה, לא יפרוס
ידוי לברכא לעמא, דכתיב, (משלי כב) טוב עין
הוא יברך אל תקרי יברך, אלא יברך.